

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/184/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613214775
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1613214775.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Janky Richterovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Údernícka 5, Bratislava, v zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom: Údernícka 5, Bratislava, proti žalovanému: L. M., XX. XX. XXXX, K.: B. XXX, B., o zaplatenie 3.511,06 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky, č.k. 6C/132/2016-63 zo dňa 07.03.2017, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému sa **p r i z n á v a** náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu zamietol. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil podľa § 52 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 1, 4, § 524 ods. 1, § 525 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka, § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 2 ods. 1, § 7 ods. 1, § 92 ods. 8 zákona o bankách a vecne tým, že a vecne tým, že žalobou doručenu súdu dňa 20.11.2013 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 3511,06 € s úrokom z omeškania 78,17 € a ročným úrokom z omeškania vo výške 9% zo sumy 3511,06 € od 13.02.2012 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Svoj nárok odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca a žalovaný uzatvorili dňa 25.07.2008 Zmluvu č. XXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), v zmysle ktorej Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovanému peňažné prostriedky. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť zo Zmluvy, postupca od Zmluvy odstúpil a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 8040,06 €, ktorá pozostávala z istiny 6755,95 €, úroku 648,96 €, úroku z omeškania 608,24 € a ostatného príslušenstva 26,91 €. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje zákonný úrok z omeškania počnúc dňom splatnosti každej splátky samostatne pokiaľ ešte nenastala riadna splatnosť úveru žalobca si uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po dni doručenia Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru 12.02.2012. Uplatňovaná dlžná suma ku dňu žaloby pozostávala z 31 neuhradených splátok úveru v celkovej výške 3511,06 €. Právny predchodca poskytol žalovanému úver vo výške 4979,09 €, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach po 113,26 €.

3. Súd vykonal dokazovanie týmito listinnými dôkazmi: Zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 25.07.2008, všeobecnými obchodnými podmienkami, oznámením o postúpení pohľadávky s podacím hárkom, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 24.01.2012, zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, amortizačnou tabuľkou započítania splátok, platobnou históriou, podacím hárkom k oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, výzvou na zaplatenie omeškanej pohľadávky zo dňa 27.05.2009 a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

4. Žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu dňa 25.07.2008 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, v zmysle ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 4979,09 € (150.000 Sk) pri premenlivej úrokovej sadzbe 12,35% a žalovaný sa zaviazal ho splácať v mesačných splátkach vždy k 10. dňu v mesiaci, s konečnou splatnosťou úveru dňa 10.07.2013. Žalovaný predmetný úver nesplácal riadne a včas a teda svoju povinnosť v zmysle Zmluvy nesplnil.

5. Právny predchodca žalobcu dňa 15.12.2011 postúpil pohľadávku zo Zmluvy na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávky č. XXXX/XXXX/CE.

6. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené dňa 25.01.2012 Oznámením o postúpení pohľadávky.

7. Žalobca oznámil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti ku dňu 24.01.2012 písomným podaním zo dňa 24.01.2012.

8. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobe žalobcu nie je možné vyhovieť.

9. Právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa a. s. uzavrela dňa 25.07.2008 so žalovaným zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 4979,08 €, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať mesačne k 10. dňu v mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá k 10.07.2013. Žalovaný svoj záväzok zo Zmluvy riadne a včas neplnil, dostal sa do omeškania. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011 právny predchodca žalobcu postúpil na žalobcu pohľadávku vyplývajúcu z vyššie uvedenej Zmluvy o splátkovom úvere. Z tejto Zmluvy o postúpení pohľadávok žalobca v prejednávanej veci odvodzuje svoju aktívnu legitimáciu na podanie žaloby. Následne dňa 24.01.2012 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru sám žalobca.

10. Primárny vzťah, ktorý medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným na základe Zmluvy o splátkovom úvere vznikol, bol vzťahom spotrebiteľským a uvedená Zmluva bola zmluvou spotrebiteľskou. Predmetom tohto vzťahu však bol úver, ktorý možno označiť za bankový, keďže právny predchodca žalobcu, s ktorým žalovaný Zmluvu uzatváral bola banka. Bankový úver na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností, je regulovaný aj osobitnou právnou úpravou vyplývajúcou zo Zákona o bankách. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle ust. § 2 ods. 3 zákona o bankách podlieha bankovému povoleniu a na činnosťou bánk zároveň vykonáva dohľad Národná banka Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto prijímať vklady, vydávať bankové platobné karty, poskytovať z vkladov úroky alebo iné odplaty, ktoré sú daňovým výdavkom podľa osobitného predpisu, poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, vykonávať platobný styk a zúčtovanie pre iného v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti (§ 3 Zákona o bankách). Súd v konaní však zistil, že pohľadávka právneho predchodcu žalobcu - Slovenskej sporiteľne, a.s. ako banky bola na žalobcu postúpená ako pohľadávka z neukončeného bankového úveru. V konaní totiž žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že jeho právny predchodca vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého úveru, t.j. že by ukončil úverový vzťah. Mimoriadnu splatnosť vyhlásil až žalobca, po postúpení pohľadávky. Od tejto skutočnosti potom žalobca odvodzoval v konaní svoju aktívnu vecnú legitimáciu. Žalobca nielenže nepreukázal ukončenie úverového vzťahu právnym predchodcom žalobcu ale nepreukázal ani, že by právny predchodca žalobcu - banka, žalovaného vyzvala na úhradu jeho splatných záväzkov, tak ako to má na mysli práve ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ktoré sa na daný vzťah podľa názoru súdu vzťahuje. Žalobca v konaní doložil výzvu Slovenskej sporiteľne, a.s. na zaplatenie sumy 790,07 €. K tejto výzve však nedoložil doklad, ktorý by preukazoval jej doručenie žalovanému alebo aspoň jej odoslanie žalovanému. Absentoval teda akýkoľvek doklad, ktorý by preukazoval, že k postúpeniu pohľadávky došlo až po tom, ako Slovenská sporiteľňa, a.s. vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru.

11. V danej veci je súd teda toho názoru, že postúpenie pohľadávky z banky na inú osobu, a to aj na osobu, ktorá nie je bankou, je možné realizovať len v súlade s ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Podľa tohto ustanovenia môže byť banková pohľadávka postúpená (alebo jej časť), ak je (1) splatná, a to až po predchádzajúcej (2) písomnej výzve a kumulatívne ak je splnené (3) omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Sprísnenie zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky môže byť považované za zákonný predpoklad z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie je zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky, ktorá kontrola je osobitne významná v priebehu trvania úverového vzťahu. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co 119/2013, 19Co 194/2015, 4Co 145/2014, Okresného súdu Trenčín sp. zn. 11C 233/2014, Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12C 152/2014). Ak zákonné predpoklady nie sú splnené, ide o právny úkon postúpenia contra legem a z toho dôvodu je absolútne neplatný pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka navyše určujú, že zákaz postúpenia sa vzťahuje aj na také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou v osobe veriteľa zmenil. Podľa názoru súdu pohľadávky banky voči klientovi treba za takéto druh považovať. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. Zákona o bankách, ako aj obsiahle bankové tajomstvo. Tieto povinnosti nevyplývajú pre banku zo zmluvy s klientom ale zo zákona. Postúpením pohľadávky banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom - postupníkom a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom - postupcom (bankou) a dlžníkom. Preto treba principiálne vychádzať z toho, že ust. § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, z ktorých je veriteľ zo zákona povinný zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka. Účel § 525 Občianskeho zákonníka je totiž okrem iného ochrana dlžníka pred tým, aby jeho dlh v prípadoch uvedených v tomto ustanovení prešiel na inú osobu než toho veriteľa, voči ktorými pôvodne vznikol. Kým teda v iných prípadoch neplatnosti zmluvy o postúpení sa účinky neplatnosti prejavia len medzi postupcom a postupníkom, no voči dlžníkovi je takéto postúpenie podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinné, ak mu ho oznámi postupca, v prípadoch uvedených v § 525 Občianskeho zákonníka ani prípadné oznámenie postupcu v zmysle § 526 Občianskeho zákonníka nemá voči dlžníkovi žiadne účinky. Dlžník teda nie je povinný plniť postupníkovi bez toho, aby bol oprávnený domáhať sa preukázania zmluvy o postúpení. V danej veci je potrebné dodať, že ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovom právnom vzťahu z bankového úveru, lebo vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní je v omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku. Žalobca nepreukázal, že žalovanému bola zo strany banky skutočne doručená písomná výzva a napriek doručeniu tejto výzvy bol žalovaný nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Citované ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách umožňuje banke postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku pohľadávkou zodpovedajúcou tomuto peňažnému záväzku. Súd dospel k záveru, že v zmysle citovaného ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatnými, ako to vyplýva to z citovaného ustanovenia zákona, na ktoré poukázal. Aj z dôvodovej správy k Zákonom o bankách (§ 92 ods. 7) vyplýva, že sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Podľa názoru súdu, zákonodarca mal na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Tento záver vyplýva z gramatického, ale aj logického výkladu znenia citovaného ustanovenia, pretože zákonodarca umožňuje peňažný záväzok klienta banky alebo časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní postúpiť. Pod formuláciou pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku treba rozumieť nesplácaný zročný dlh. Ak by banka mohla postúpiť akýkoľvek živý úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktoré sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú, na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle Zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska, bolo by to v rozpore s účelom Zákona o bankách a viedlo by k vytvoreniu právne neúnosného vzťahu, kedy by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Takýto postup by taktiež mohol byť v rozpore s požiadavkou

vynakladania náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách. Súd však žiadnym spôsobom nespochybňuje právo banky postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, avšak pre takéto postúpenie je nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je však výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky. Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcu týkajúcu sa skutočnosti, že § 92 ods. 8 zákona o bankách určuje len výnimky z bankového tajomstva a že jeho porušenie má pre banku len administratívnoprávny dopad v zmysle sankcie, ktorú zákon o bankách stanovuje súd uvádza, že administratívnoprávna zodpovednosť banky v zmysle tohto ustanovenia nevyklučuje dopad tohto ustanovenia aj na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok. Znenie tohto ustanovenia je potrebné rešpektovať aj z hľadiska tohto, že v zmysle vyššie uvedeného určuje podmienky platnosti právneho úkonu - cesie.

12. Z uvedeného dôvodu považoval súd prvej inštancie Zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 15.12.2011 za neplatnú. Pri konštatovaní neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok súd postupoval v súlade s nálezmi Ústavného súdu SR, ktoré za ústavnokomfortný považujú taký výklad právneho predpisu, ktorý má za cieľ udržať platnosť právneho úkonu a nie ju vysloviť „za každú cenu“. V danej veci mal súd za to, že ten výklad, ktorý použil, hoci jeho dôsledkom bolo vyslovenie neplatnosti zmluvy, je správny výklad a taký výklad, ktorý sa neprieči zmyslu a účelu zákona. Dôvody neplatnosti súd považoval za zrozumiteľné a dostatočne odôvodnené.

13. V dôsledku konštatovanej neplatnosti zmluvy, od ktorej žalobca odvodzuje svoj nárok súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný, a preto je potrebné žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6. 2010, sp. zn. 2Cdo/205/2009).

14. S poukazom na to, že súd žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu sa súd dôvodnosťou žaloby v jej podstate nezaoberal.

15. Proti predmetnému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca, ktorý žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a vyhovel žalobe žalobcu, resp. aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Podľa žalobcu rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca namieta, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky, ktoré bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Žalobca poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4 Obo/210/01, uznesenia Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.06.2016 sp. zn. 5Co/228/2016, sp. zn. 5Co/248/2016 zo dňa 09.08.2016, uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/387/0215 zo dňa 04.05.2016, uznesenia Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.11.2015 sp. zn. 8Co/564/2015, uznesenia Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.06.2014 sp. zn. 9Co/133/2013. Žalobca v súvislosti s platným postúpením pohľadávky taktiež poukazuje na bod 18.14 Všeobecných obchodných podmienok. Uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/76/2016 zo dňa 07.12.2016, uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/145/2015 zo dňa 05.10.2016. Žalobca má za to, že súd vec nesprávne právne posúdil ak posúdil, že „pohľadávka zodpovedajúca peňažnému záväzku“ predstavuje len splatné splátky úveru a len tieto tvoria pohľadávku zodpovedajúcu nesplácanému dlhu žalovaného zo zmluvy o úvere. Žalobca považuje za nesporné, že dlh žalovaného vznikol už splnením záväzku postupcu, t. j. dlh žalovaného vznikol už poskytnutím dohodnutej sumy peňažných prostriedkov v prospech žalovaného. Dohoda zmluvných strán o vrátení poskytnutých peňažných prostriedkov s úrokmi v pravidelných mesačných splátkach nemá žiadny vplyv na výšku alebo existenciu dlhu dlžníka, týka sa výlučne spôsobu zaplatenia jeho dlhu a závisí výlučne od vôle veriteľa. Žalobca na základe uvedeného považuje za absurdné, ak súd pod pojmom „pohľadávka zodpovedajúca nesplácanému dlhu“ rozumie v prípade vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov zo zmluvy o úvere len tie mesačné splátky úveru, ktoré sa už stali splatnými. Pohľadávka zodpovedajúca nesplácanému dlhu zo zmluvy o úvere podľa názoru žalobcu

predstavuje zostatok dlhu žalovaného, ktorý vznikol poskytnutím peňažných prostriedkov v prospech žalovaného, t. j. takúto pohľadávku tvoria nielen nezaplatené a splatné splátky úveru, ale aj nezaplatené a doposiaľ nesplatené splátky úveru. V nadväznosti na uvedené žalobca zastáva názor, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru postupom nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. Žalobca poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.01.2017 sp. zn. 16Co/73/2016, uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.06.2016 sp. zn. 5Co/228/2016. Žalobca poukazuje na to, že podaním zo dňa 24.01.2012 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Žalobca sa taktiež nestotožňuje s právnym názorom súdu, v zmysle ktorého pohľadávky banky je potrebné považovať za druh pohľadávok, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil a preto je podľa názoru žalobcu potrebné vychádzať z ust. § 525 ods. 1 Oz. Odvolateľ namieta, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 ZoB nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky.

16. K odvolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

17. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok platného a účinného od 1.7.2016 (ďalej len „C.s.p.“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

18. Odvolací súd, viazaný rozsahom (§ 379 C.s.p.) a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

19. Súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav veci, vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1, 2, 3 C. s. p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 C. s. p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite, jasne a výstižne odôvodnil (§ 220 ods. 1, 2 C. s. p.).

20. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, obmedzil odvolací súd odôvodnenie potvrdzujúceho rozhodnutia na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 C.s.p.

21. Pre doplnenie odvolací súd uvádza, že sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. V odvolacom konaní súd vzhľadom na to, že potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania priznáva v rozsahu 100%,. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p., § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).